

דברי חכפר

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2809 * טז' שבט תשפ"ד * 26 ינואר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

על הסדרך / הפינה של דודו

קצרים

השבוע חשבתי להביא תגובות קצרות על המצב, אותן כתבתי במהלך השבוע שחלף. הדברים נכתבו תוך כדי ובתוך שטף האירועים הקשה והסוער שעובר כעת על החברה הישראלית ומאיים להטביע אותה.

ברק ומירה

1. השבוע ישבנו שבעה עם אודי וקרין, על האם מירה והאח ברק שנלקחו ככה מאיתנו באלימות גדולה באמצע החיים. והלב יוצא אליכם אודי וקרין לחבק אתכם בתוך האסון הכפול שנפל עליכם ככה פתאום. ואין מילים, אין, שיודעות להביא נחמה מהירה. חז"ל אומרים לנו: "אל תנחם את חברך כשמתו מוטל לפניו". והם הרי הבינו כל כך את נפש האדם, על אף שלא היה להם שום תואר בפסיכולוגיה. אני מקווה שהזמן החולף יקהה מעט את הכאב ויהפוך אותו לנסבל. חבל על דאבדין ולא משתכחין. וכמו שיצחק עדר היה אומר, המקום ינחם אתכם יחד עם כל אבלי ציון וירושלים.

2. מאה ימים חלפו מאז השבעה באוקטובר (הדברים נכתבים היום יום ד' 24.124 מאה ותשעה יום מפרוץ המלחמה) והחטופים והשבויים נמצאים כלואים עדיין בכלובים במרתפי החמאס.

3. חלמתי ש...

אז אתמול בלילה חלמתי חלום שאני נמצא בבור בקריה ונכנסת קצינת נפגעים כדי לבשר לאייזנקוט שבנו נהרג בלחימה בעזה. וגנץ שגם בנו לוחם בעזה וגדי אייזנקוט מסתכלים אחד על השני ושואלים "הבן שלך או שלי?" ואז ביבי אומר "אני מקווה שזה לא יאיר"... והתעוררתי שטוף זיעה...

4. ציפורי בארי

מָאָה יוֹם וּמָאָה לַיְלָה
שְׁצִפּוֹרֵי הַחֶצֶר שְׁחֹרְבָה
מִבְקָשׁוֹת מָנוֹחַ
לִכְף רִגְלָן
וְאֵין

5. שקרן לך ברח

1. לפעמים קריקטורה צודקת יכולה לעלות שוב ולהיטען מחדש בהקשרים מעצימים. תשמעו סיפור: התרופות לחטופים בעזה היו רעיון משותף של מטה משפחות החטופים יחד עם הצרפתים, ונרכשו בצרפת בתיאום עם נשיא צרפת עמנואל מקרון. קטאר מכניסה אותן לרצועה. עם דרכון דיפלומטי קטארי, לא של יאיר נתניהו הפעם.

2. נתניהו שלא היה קשור בכלל לאירוע, כהרגלו בקודש, ברגע שגונבה השמועה לאוזניו, מיהר לרוץ ולספר לחבר'ה. כלומר סיפר לכולם "הנחיתי הוריתי". והצטלם ליד ארגז קרטון גדול ועליו כתוב באנגלית משובשת תרופות לחטופים. הנשיא מקרון רתח, התנאי היה שזה יקרה באמצעות ארגון אזרחי.

3. אבל לנתניהו לא ממש איכפת אם התרופות תגענה אל החטופים או לא, מה שחשוב זה שהוא יוכל להרוויח פוטו אופ ליד ארגז קרטון ריק, שארז טופז לוק, כתפאורה לשעת השקר היומית בשעה שמונה בערב.

4. בצה"ל לא ידעו דבר ולמדו על פרטי העסקה רק מהודעת בכיר החמאס מוסא אבו מרזוק. כאשר התבררה כל הפרסה, נתניהו מיהר להימלט מאחריות וגלגל אותה, שוב כדרכו בקודש בימים האחרונים, איך לא, על מערכת הביטחון.

6. המציג בתמונה הינו נוכל, מחריב המדינה, לא בריא ובלתי כשיר בעליל לתפקידו. להדיח עכשיו!

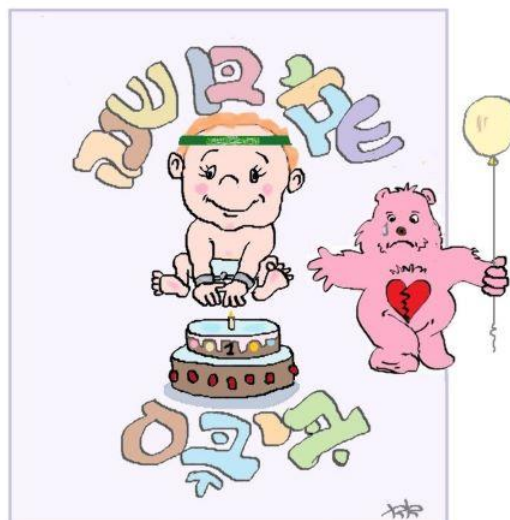

6. המדינה זה אני | עמית סגל בעיתון הארץ | L'Etat, c'est moi

עמית סגל כותב בעיתון הארץ מאמר תגובה: עיתון "הארץ" הכריז עלי מלחמה לפני כמעט עשור, אבל בחודשים האחרונים היא עברה לשלב המעצים. רק חבל שהיא כוללת בעיקר הרבה שמות תואר ומעט טיעונים... כשם שצה"ל נלחם בחמאס אך איננו שוכח לטפל בטרור ביהודה ושומרון, כך עיתון "הארץ" לא נותן לעת החירום הלאומית להפריע לו במלחמה שהכריז עלי לפני כמעט עשור. כמי שמתואר בעיתונכם כנרקסיסט אני מודה באשמה: חמימות נעימה אופפת אותי כמעט מדי בוקר, כשאני מקבל לטלפון עוד התראת פוש מהארץ ועליה תמונת: פעם מאמר דעה, פעם אייטם בתרבות, פעם ביקורת טיקטוק ופעם דיון אקדמי-מקצועי על הדלפות בעיתונות. השורה התחתונה קבועה: שופר ביביסטי, מתנחל פאשיסט... רצח האופי המתמשך נגדי הוא בעצם כעס על אופי המדינה...

7. היום יומולדת! כפיר ביבס בן שנה...בעזה

8. ולסיום, בצל האסון הכבד בעזה שבו נהרגו השבוע 24 חיילים ביממה אחת

ט"ו בשבט עצוב | כמו רקפות בין הסלעים

וכשהיא לפתע צריכה
שמישהו ישכב בבץ בתוך שוחה
לא תאמין איך הם מופיעים
כמו רקפות בין הסלעים. (אריאל הורוביץ)

אני דוקא חושב
שקצת עצוב לראות
איך צעירים פוֹרְחים
בתוך שוחות
כרקפות בין הסלעים.

אולי צדק חנוך לוין
כאשר אמר שאצלנו
רק שלוש עונות -
קיץ, חורף, מלחמה.

וכבוא אלינו עונת המלחמה,
כרקפות בין הסלעים
צעירים לרגע
ביפעה גדולה פוֹרְחים
ומיד באבקה חדה
הם נקטפים.

• תודה לאלי בן עמי

אינני יודעת אם תהיה לנו הזדמנות כקהילה או כאגש"ח להיפרד כפי שנכון להיפרד מהמנכ"ל שלנו בשמונה השנים האחרונות.

בין כך ובין כך אני רוצה להודות לאלי על כל מה שעשה למעננו בשנים אלה. אני מקווה שמישהו מוסמך יותר ממני יביא לנו סיכום של כל הדברים שאלי עשה כדי לקדם את כפר הנשיא.

תודה לאלי על ההזדמנויות שהיו לי לשוחח אתך, וכמובן, תמיד גם החלפנו המלצות על ספרים לקריאה.

פה ושם גם היינו חלוקים בדעותינו, אבל בשורה התחתונה – אני מעריכה מאד את תרומתך לקיבוץ, ומאחלת לך הצלחה בקיבוץ ייראון (יותר קל"ב, נכון?).

• אהרון ברק

פרופסור אהרון ברק, מי שהיה היועץ המשפטי לממשלה ונשיא בית המשפט העליון, נבחר לשמש כשופט מטעם ישראל בבית המשפט הבינלאומי בהאג. הוא טס לשם, כאדם פשוט, במחלקת תיירות. אין לי ספק שהוא יביא כבוד לישראל.

אבל, אני רוצה היום לספר על אהרון ברק מלפני שנים רבות, לפני 65 שנים. בעצם, ההיכרות שלי הייתה עם אמו של אהרון, לאה ברק. הוריו של אהרון היו ידידים קרובים של הורי, אבל אני הכרתי את לאה ברק שהייתה מורה ומחנכת בבית הספר "גאולים" בשכונת בקעה בירושלים. אצלה התנסיתי בעבודה מעשית, כשהייתי תלמידת הסמינר למורים על שם דוד ילין בירושלים. נוצרו בינינו קשרים מיוחדים, ופעם אחת, כשהיא נאלצה להעדר מעבודתה בבית הספר היא הפקידה בידי את הכתה שלה ליום שלם!

באותה התקופה פגשתי גם את בנה היחיד, אהרון. הוא היה אז סטודנט למשפטים, ואני הייתי, כאמור, תלמידת הסמינר למורים. חשבתי שיהיה לי מועיל מאד אם אלמד קצרנות, כדי שאוכל לכתוב במהירות במהלך השיעורים. גם אהרון ברק, כנראה, חשב שזה יהיה מועיל לו מאד. וכך שנינו למדנו קצרנות

אצל יעקב מימון, שהיה הקצרן של הממשלה ושל הכנסת, והוא זה אשר פיתח את שיטת הקצרנות העברית.

אני מניחה שאהרון ברק היה תלמיד יותר חרוץ ממני והרבה לתרגל את שיטת הקצרנות, וכנראה גם יישם אותה. עובדה, תראו לאן הוא הגיע, ולאן הגעתי אני...

במשך שנים לא פגשתי אותו עד לאותה השבת שבה הוא, כסבא לחניכת המכינה שלנו, הרצה אצלנו כאן במועדון.

ובכל פעם שמדברים על פרופסור אהרון ברק, אני נזכרת בלאה ברק ז"ל, ואני נזכרת בקורס לקצרנות...

• יעקב מימון

ואם כבר הזכרתי את יעקב מימון, מלבד תרומתו הענקית לקצרנות העברית, הייתה לו תרומה ענקית נוספת! בשנות החמישים, כשהארץ התמלאה בעולים חדשים במעברות בכל אתר ואתר, הוא הקים, לאט לאט אך בהתמדה והשקעה רבה, תנועת מתנדבים אשר לימדו את העולים, שלא ידעו קרוא וכתוב, או לא ידעו קרוא וכתוב בעברית. הוא גייס את כל מי שהיה יכול למפעל הזה, את חברי הכנסת ואת תלמידיו ותלמידותיו בביה"ס המקצועי על שם סליגסברג בירושלים, שם הוא היה מורה לקצרנות. הפריצה הגדולה שלו הייתה כשהצליח לגייס את חניכי תנועות הנוער, קודם בירושלים ואחר כך ברחבי הארץ לטובת המפעל הגדול הזה. היה לו גם איזשהו תקציב לא גדול, אבל אנחנו, שהיינו נוסעים כל שבוע למקומות ההתנדבות שלנו (קודם בשכונת הקטמונים בירושלים ואחר כך במושב טל שחר בהרי יהודה) קבלנו ממנו כסף לתשלום עבור הנסיעה באוטובוס.

בהמשך פגשתי אותו כשהייתי כבר תושבת כפר הנשיא. אז הוא ארגן את המתנדבים בגליל העליון ללמד ביישובי העולים, כולל חצור הגלילית.

בשנת 1976, שנה לפני מותו הוענק לו פרס ישראל לתרומה מיוחדת לחברה.

אדם צנוע, תמיד הולך לכל מקום עם תיק עור ישן ומרופט. אדם צנוע, שעשה מפעל ענק.

● 110 ימים

חלפו מאז השבעה באוקטובר. אני מחפשת מילים מתאימות לבטא את סערת הרגשות שמטלטלת אותי כבר כמעט שליש שנה. עדיין לא רואים את הסוף, ואפילו לא בטוח שראינו כבר את האמצע. אינני רוצה לאמר את הקלישאות המובנות מאליהן. ורק להתפלל לשובם של כל חיילינו וכל חטופינו בשלום הביתה ולשובם של כל המפונים כבר 110 ימים מבתיהם.

נפגשתי השבוע עם שתי חברות ותיקות שלי מאחד הקיבוצים באזור. שאלתי אותן מה הם הדברים הטובים שאפשר לאמר על התקופה שחלפה מאז השבעה באוקטובר, ושתייהן ענו כמעט ביחד: "הקהילה של הקיבוץ שלנו".

וגם אני הוספתי: הקהילה של כפר הנשיא!

שבת שלום

תמר וולפין

צוות יזמויות מעדכן

עברה כמעט שנה מאז התחלנו לעבוד כצוות, בצוות כיום: ריטה ראובינוב – מנהלת נכסים, תמר קולר מנהלת קהילה, מיה טיקוצ'נסקי רכזת יזמויות, גלית סולומון נציגת ציבור, תם גרשמן נציגת ציבור ויוחאי וולפין נציג הנהלה. שמחים לבשר שבימים אלו מצטרף לצוות מולי גבאי כנציג ציבור.

אנו משתדלים להיפגש פעם בשלושה שבועות ולקדם את פיתוח הכלכלה המקומית בקיבוץ. בימים אלה אנו מסיימים את שיפוף מתחם העסקים במחסן הבגדים מול המפגש, ושמחים לבשר שכל ששת החדרים מאוכלסים. לאחר בחינת כל השמות שהוצעו בקול קורא בחרנו לשמר את השם ווילג' – עסק שהוקם בקיבוץ – מתפרה של בגדי אופנה בשילוב הדפסים של מרקי מרקוסון. אנו מתכננים בסוף פברואר אירוע "מסיבת רחוב" לפרגן לעסקים במתחם ובכלל לכל העסקים הקטנים. בקרוב נוציא פרסום ותקבלו את כל הפרטים.

העסקים במבנה הווילג':

- **טל קול** - בעלת סטודיו "קול הגוף" מרחב לשיעורי תנועה סדנאות והרצאות.
- **אמיר שפיר** - מטפל ברפואה סינית; דיקור, צמחי מרפא, שיאצו ופאסיה-תרפיה. מתמחה בבעיות אורתופדיות ובעיות כאב.
- **אורטל אורן** – בעלת תואר שני בטיפול באומנות ונמצאת בתהליך התמחות לפסיכותרפיה בגישת CBT. עובדת עם ילדים (מגיל 11 ומעלה), בני נוער והדרכות הורים. בעלת ניסיון רב שנים בעבודה עם משברי חיים במסגרת עבודתה במרפאה לילד ולנער בבית החולים זיו, וכן בעלת ניסיון בתחום לקויות התקשורת (ASD) במסגרת עבודתה בכיתות תקשורת בביה"ס עמק החולה.
- **אליסה נוי** – קליניקה לטיפולים תאינדיים מסורתיים, טיפולים קצרים מרפאים בעיות אורתופדיות טיפולים הוליסטיים עם ארומתרפיה ואבנים חמות וקרורות, טיפולים זוגיים
- **כרמל בן חורין** – קליניקה דיאטנית קלינית- מתמחה בתהליכי שינוי CBT, השמנת ילדים, בררנות אכילה, ירידה במשקל ואורח חיים בריא
- **טלי נידם** – מדיום מתקשרת, מלווה רוחנית / ליווי רוחני לשינוי בתודעתני, מאסטר בקריאת קלפי טארוט, מטפלת בשחזור גלגולים.
- **מג'די איברהים** - מרפאת שיניים.

אם אתם מגיעים לראות את המתחם בבקשה שמרו על שקט.

כרגע אנו מתמקדים ב:

- השכרה ואכלוס מבנים ריקים אשר ניתן להשכיר אותם AS IS או בשיפוף מינימלי.
- תוכנית עתידית 5-10 שנים קדימה.
- בחינת עלויות שיפוף וכדאיות כלכלית למבנים שצריכים שיפוף מסיבי יותר.
- הסדרת תשלומים שכ"ד לכל בעלי העסקים

אנו פונים אליכם שוב, אם יש לכם רעיונות ליזמות, אתם רוצים \ צריכים עזרה לפתח את העסק, אנחנו נשמח לבדוק איך והאם ניתן לעזור. מכירים יזמים (שהם לא תושבי הקיבוץ) שהיו מעוניינים לפתוח פה עסק, אתם יכולים להפנות אותם אלינו. בואו יחד נעזור להצמיח את הכלכלה, את התושבים ואת הקיבוץ בכלל.

"אין חלומות בלתי אפשריים, ישנה רק הראייה האופקית שלנו בנוגע לאם אפשרי..."
בת' אנדי קוני

ותיקי הגליל על שביל ישראל

הפרטים הטכניים (למטה), מילא, אבל מה שקורה בשטח... חבל על הזמן!!

הרוח מלחשת באוזניים, השמש קורצת מבין העבים.
העצים מסביב מלחשים ממרום גבהם.
הרקפות מכריזות בקולות רמים על תרומתם לנף.
המסלול עובר בשבילים מלאי בוץ ומים, אבל המיים לא ממש רטובים, והבוץ עליו אני מחליק,
מודיע חגיגות שאנחנו צריכים "חיכוך" (תרתי משמע) כדי להתקדם בחיים. יחד עם כל זה יש גם
"אנשים טובים באמצע הדרך" - הלו הם בוגרי החיים איתם אני מטייל מאז 2014 ועד היום.

בראשי חולפת המנגינה הידועה:

"הימים חולפים, שנה עוברת, ורק המנגינה לעולם נשארת".

מעניין... כנראה שלכל אחד מאיתנו ישנה מנגינת חיים אישית, והיא אכן לעולם נשארת.
נכון, כמו בכל מנגינה, יש לעיתים זיופים וחריקות. נו, אז מה עושים? - מכוונים את כלי הנגינה
כמובן!

ומהו כלי הנגינה? כלי הנגינה למנגינה האישית שלי הוא "אני" ואכן כאן יש לעשות את הכוונון.

אני יכול להאשים את כל העולם ש...

"שאכלו לי, שתו לי, ועשו לי",

אבל תכל'ס, רק אצלי, באמת אוכל לכוון את

אותו כלי כלומר את עצמי, ואת מנגינת חיי.

מנגינת חיי תלויה בי!

על זה עלי לקחת אחריות - ולא כמו.....

טוב, לא אזכיר כאן שמות.

תודה עמוקה לטבע שמזכיר לי מי אני ומה

אני, - בכל טיול.

הפרטים הטכניים:

מזג אויר: - כן, בהחלט היה!!
מסלול: - מאלון הגליל לראס עלי
(מול נופית) - 12 ק"מ.

הכין: דוד אלמן - (bbm1)

שירי מלחמת חרבות ברזל

עם ישראל חי

מילים: יחיא שמעון / אוהיון אבי / כהן אופיר

בקרב תזרח השמש
נדע ימים יפים מאלה
הלב נלחם בדאגות
כולם יחזרו הביתה
נחכה להם למטה
הלוואי נדע בשורות טובות

כי עם הנצח לעולם לא מפחד
אפילו כשקשה לראות
כולם ביחד אף אחד פה לא בודד
שישרפו המלחמות

עם ישראל חי
אם לא נשכח תמיד להיות מאוחדים
עם ישראל חי
בעליות, בירידות גם בשעות הכי קשות

הקדוש ברוך הוא שומר עלינו
אז מי יכול עלינו
כי אין לנו עוד מדינה
תעשה שלום בנינו
שמור על ילדינו
כי לא אבדה האמונה

הו הו-הו-הו-הו-הו
הו-הו-הו-הו-הו
עם ישראל, עם ישראל חי
הו הו-הו-הו-הו-הו
הו-הו-הו-הו-הו
עם ישראל חי

הו ארצי נחלתנו
לא תיפול כעת רוחנו
מסביב ברזל של חרבות
ויונה תפרוש כנפיים
התקווה בת שנות 2000
עוד נצא לשיר ברחובות

כי עם הנצח לעולם לא מפחד
אפילו כשקשה לראות (הו-הו-הו-הו)
כולם ביחד אף אחד פה לא בודד
שישרפו המלחמות

עם ישראל חי
אם לא נשכח תמיד להיות מאוחדים
עם ישראל חי
בעליות, בירידות גם בשעות הכי קשות

הקדוש ברוך הוא שומר עלינו
אז מי יכול עלינו
כי אין לנו עוד מדינה
תעשה שלום בנינו
שמור על ילדינו
כי לא אבדה האמונה

הקדוש ברוך הוא שומר עלינו
אז מי יכול עלינו
כי אין לנו עוד מדינה
תעשה שלום בנינו
שמור על ילדינו
כי לא אבדה האמונה

הו הו-הו-הו-הו
הו-הו-הו-הו
עם ישראל, עם ישראל חי
הו-הו-הו-הו
הו-הו-הו-הו
כי עם ישראל, עם ישראל חי

עוז שיינגזיכט 27.1

יעקב דדוש 28.1

רביב פרלסון

מיכאל יצחקי

ניצן בר שמואל 30.1

מיקי במנולקר 31.1

יגיל אורן

אופיר פלמה

דודו פלמה 1.2

שלומי זולטי

חגית שליטא

סיפור לשבת

סיפור שווה קריאה עד הסוף (הכינו ממחטות/טישו)

מורה ושמה תומפסון עומדת מול ילדי כיתה ה' ביום הראשון ללימודים, הסתכלה גברת תומפסון על התלמידים ואמרה משפט שאינו תמיד נכון, משפט שבדרך כלל בפיהן של מורות: "תלמידיי היקרים, אני אוהבת את כולכם במידה שווה",

אך כמובן שהמשפט הזה אינו תמיד נכון.

בשורה הראשונה שלפניה ישב ברפיון ילדון קטן בשם טדי סטארלד.

גברת תומפסון הבחינה שטדי אינו משתף פעולה, אינו משחק עם חברים, בגדיו מרושלים והוא זקוק למקלחת דחופה. הוא גם היה ילד לא כל כך נעים.

גברת תומפסון אפילו הגיעה למצב שבו היא מקבלת מעט הנאה מלסמן טעויות בטוש אדום על מבחניו של טדי, ולכתוב "נכשל" גדול בראש מבחניו.

בית הספר בו מלמדת גברת תומפסון דרש מכל מורה לעבור על התעודות וההערות הקודמות של כל תלמיד לפני מתן תעודות אמצע השנה.

גברת תומפסון השאירה את תיקו של טדי אחרון וכשעברה על התיק שלו, ציפתה לה הפתעה גדולה.

המורה של טדי מכיתה א' כתב: "טדי הוא ילד מבריק עם צחוק מתגלגל. הוא עובד בצורה מסודרת והוא בעל נימוסים טובים. תענוג להיות בסביבתו".

בכיתה ב' כתבה המורה: "טדי ילד מצטיין, אהוב על כל המורים והתלמידים, אולם התחילו בעיות עקב מחלה סופנית של אמו והחיים בביתו הפכו למאבק".

המורה בכיתה ג' כתבה: "מותה של אמו היה קשה מאוד עבורו. הוא משתדל מאוד להצליח, אך אביו לא מתעניין בו והחיים בבית ישפיעו עליו בזמן הקרוב אם לא ינקטו פעולות מסוימות".

המורה בכיתה ד' כתב עליו:
 "טדי לא מראה התעניינות בכל מה שקורה בבית הספר.
 אין לו חברים ולעיתים קרובות הוא פשוט נרדם בכיתה".

עם סיום הקריאה, גברת תומפסון הבינה ופשוט התביישה בעצמה.

המורה הרגישה מאוד נבוכה כאשר התלמידים הביאו לה את מתנות חג המולד שלה, ארוזות יפה ועטופות בנייר חגיגי.
 רק המתנה שהביא טדי הייתה ארוזה ברשלנות בשקית נייר חומה.
 גברת תומפסון חשה כאב לפתוח אותה בין שאר המתנות.

התלמידים החלו לצחוק כאשר המורה הוציאה מתוך האריזה צמיד משובץ באבנים אשר כמה מהן חסרות ובקבוק בושם שרק רבע ממנו מלא.

צחוקם של התלמידים פסק מיד עם הקריאה המתפעלת והנרגשת של גברת תומפסון, שאמרה "כמה יפה הצמיד" אמרה, ענדה אותו מיד על ידה והזליפה מעט מן הבושם על פרק ידה.

טדי נשאר אחרי הלימודים באותו יום, רק כדי לומר לגברת תומפסון:
 "היום את מריחה בדיוק כמו אמא שלי".

אחרי שהוא עזב, המורה ישבה והתייפחה במשך שעה ארוכה.
 באותו היום גברת תומפסון הפסיקה להיות מורה לחשבון, והתחילה להיות מחנכת ילדים.

גברת תומפסון התחילה לתת תשומת לב מיוחדת לטדי.

מיד כשהתחילה לעבוד איתו, המחשבה שלו ניצתה מחדש.
 ככל שעודדה אותו יותר, כך התקדם במהירות.
 עד סוף שנת הלימודים, טדי נעשה אחד התלמידים המבריקים בכיתה, ולמרות שבתחילת השנה הבטיחה לאהוב את כל הילדים במידה שווה, טדי הפך להיות התלמיד החביב עליה.

שנה מאוחר יותר גברת תומפסון מצאה מתחת ביתה פתק מטדי, בו כתב לה שהיא הייתה המורה הטובה ביותר שהייתה לו כל חייו.

חלפו 6 שנים עד שקיבלה מטדי הודעה נוספת.
 הוא כתב לה שסיים את בית הספר התיכון כשהוא השלישי המצטיין בכיתתו, ושעדיין היא המורה הטובה ביותר שהייתה לו.

לאחר 4 שנים קיבלה המורה מכתב נוסף, בו כתב טדי שלמרות שעברו עליו זמנים קשים, הוא נשאר בבית הספר.
הוא כתב שבקרוב יסיים תואר אקדמי בהצטיינות יתרה, ושוב ציין כי גברת תומפסון הייתה המורה הטובה ביותר שאי פעם הייתה לו.

במכתב הבא שהגיע, טדי כתב כי לאחר שסיים את התואר הראשון, הוא החליט ללכת עוד צעד קדימה, ושוב ציין שהיא המורה הטובה ביותר שהייתה לו מעולם, אולם חתימתו הייתה הפעם מעט ארוכה יותר, כיוון שהוא כתב "דוקטור טדי סטאלרד" בסוף המכתב.

באותו אביב הגיע מכתב נוסף.
טדי סיפר כי פגש נערה ושהוא עומד להתחתן איתה.
הוא סיפר כי אביו נפטר לפני כמה שנים, ושאל את גברת תומפסון האם היא תהיה מוכנה לשבת בחתונה במקום השמור בדרך כלל לאם החתן.

כמובן שגברת תומפסון הסכימה, ונחשו מה... גברת תומפסון ענדה את הצמיד בו חסרות מספר אבנים, ובנוסף לכך, התבשמה בבושם שהיה שייך לאמו של טדי.

הם חיבקו זה את זה, וטדי לחש באוזנה: "תודה שהאמנת בי.
תודה שגרמת לי להרגיש חשוב והראית לי שאני יכול לעשות שינוי".

גברת תומפסון לחשה בחזרה עם דמעות בעיניים:
"טדי, אתה הבנת הכל הפוך!
אתה הוא זה שלימד אותי שאני יכולה לעשות שינוי.
לא ידעתי ללמד עד שפגשתי אותך".

אין לדעת איזו השפעה תהיה לפעולה או אי-פעולה שלכם על החיים של אחרים.
קחו לתשומת לבכם עובדה זו במהלך חייכם והעזו לנסות לעשות שינוי בחיים של אחרים.

אנשים נשלחים לחיינו כדי ללמד אותנו דברים שאנחנו צריכים ללמוד על עצמנו.

